

DECIZIA nr. 394/2012
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC XSA,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Serviciul solutionare contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti a fost sesizat de Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii din cadrul DGFP-MB, cu adresa nr. x, asupra contestatiei formulata de **SC XSA**, cu sediul in x.

Obiectul contestatiei inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, il constituie urmatoarele decizii referitoare la obligatiile de plata accesorii emise de DGFP-MB :

- nr. x, prin care s-au stabilit accesorii in suma totala de x lei ;
- nr. x, prin care s-au stabilit accesorii in suma totala de x lei.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin.(1), art. 207 alin. (1) si art.209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de **SC XSA**.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei s-au constatat urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei societatea a prezentat urmatoarele argumente:

Suma contestata nu este datorata, intrucat trebuia compensata cu suma de x lei convenita societatii, rezultata urmare punerii in aplicare a Sentintei civile nr. x, irevocabila si a emiterii Notelor de compensare nr. x din data de 22.09.2011 si 03.10.2011, cu privire la perioada februarie 2008 – august 2011.

Organul fiscal nu a prezentat un desfasurator cu calculul sumelor privind accesoriile aferente fiecarei categorii de obligatie fiscala, motiv pentru care nu pot fi verificate.

Societatea invoca dispozitiile art. 116 din Codul de procedura fiscala, republicat si pct. 116.3 din Normele metodologice.

II. Prin deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. nr. x si nr. x emise de DGFP-MB s-au stabilit accesorii in suma totala de x lei (xlei + x lei).

III. Fata de constatările organului fiscal, sustinerile societatii, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesoriile in suma totala de x lei, in conditiile in care argumentele acesteia nu sunt de natura sa modifice situatia existenta in baza de date a organului fiscal.

In fapt, DGFP-MB a emis, in baza evidentei pe platitor, deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii:

- nr. x, prin care s-au stabilit, pentru perioada 25.11.2011 – 05.03.2012, accesorii in suma totala de x lei ;

- nr. x, prin care s-au stabilit, pentru perioada 05.03.2012 – 07.03.2012, accesorii in suma totala de x lei.

In drept, potrivit art. 85, art. 88, art. 107, art. 116, art. 119, art. 120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“Art. 85 (1) Impozitele, taxele, contributiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

“Art. 88 Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

d) Abrogată prin punctul 35. din Ordonanță nr. 29/2011 începând cu 17.09.2011.

e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere. “

“Art. 107 (3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere;

b) declarația fiscală;

c) decizia referitoare la obligații de plată accesorii.”

« Art. 116 (1) Prin compensare se sting creanțele statului sau unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat, de restituit sau de plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate publică.

(4) Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.

(5) În sensul prezentului articol, creanțele sunt exigibile:

a) la data scadenței, potrivit art. 111;

b) la termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, în limita sumei aprobate la rambursare prin decizia emisă de organul fiscal potrivit legii;

c) la data depunerii cererii de restituire, în limita sumei aprobate pentru restituire prin decizia emisă de organul fiscal potrivit legii, pentru cererile de restituire a accizei sau taxei pe valoarea adăugată, după caz, depuse potrivit Codului fiscal;

d) la data comunicării deciziei, pentru obligațiile fiscale principale, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii stabilite de organele competente prin decizie (...). »

« **Art. 119 (1)** Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, **se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.** »

« **Art. 120 (1)** Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. »

« **Art. 120¹ (1)** Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale. »

Având în vedere prevederile legale de mai sus, rezulta că în situația în care obligațiile fiscale legal datorate nu sunt achitate în termen, contribuabilii datorează dobânzi și penalități de întârziere, din momentul scadenței și până în momentul stingerii sumelor datorate, în virtutea principiului de drept accesorium sequitur principale.

Obligațiile fiscale accesorii se stabilesc și se individualizează prin decizii referitoare la obligațiile de plată accesorii, care constituie titluri de creanță, organul fiscal având obligația de a le înregistra în baza sa de date.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta următoarele:

- urmare cererii societății prin care a solicitat compensarea TVA de rambursat în suma de x lei, individualizată prin decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată nr. x, cu obligațiile fiscale principale în suma de x lei, iar diferența de x lei, cu obligațiile scadente viitoare, AFP Sector 3 a emis Nota de compensare nr. x;

- împotriva acestei note de compensare societatea a formulat contestație, care a fost respinsă de DGFP-MB prin Decizia nr. x;

- împotriva deciziei nr. x emisă de DGFP-MB și a Notei de compensare nr. x emisă de AFP Sector 3, contestația a formulat acțiune la Tribunalul București - Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal, care a fost soluționată prin Sentința civilă nr. x irevocabilă;

- potrivit acestei sentinte au fost anulate atat decizia nr. x emisa de DGFP-MB, cat si Nota de compensare nr. x emisa de AFP Sector 3;

- urmare punerii in aplicare a Sentintei civile nr. x, AFP pentru Contribuabili Mijlocii Bucuresti a emis urmatoarele note de compensare comunicate societatii la data de 11.11.2011:

- nr. x, prin care suma totala de x lei a fost compensata in integralitate cu „TVA rambursare”;

- nr. x, prin care suma de x lei reprezentand „TVA rambursare” a fost compensata in integralitate cu o serie de impozite, taxe si contributii care figureaza in baza de date o organului fiscal ca fiind neachitate la data de 18.02.2008 (impozit pe salarii - x lei, impozit pe profit – x lei, impozit dividende PF – x lei, impozit venituri alte surse – x lei, CAS angajator – x lei, CAS venituri profesionale – x lei, CAS asigurat – x lei, accidente munca – x lei, somaj venituri profesionale – x lei, somaj angajat – x lei, fond garantare – x lei, CASS angajator – x lei, CASS asigurati – x lei, conc si indemnizatii – x lei, impozit conventii civile – x lei).

Se retine ca impotriva acestor note de compensare societatea nu a facut dovada ca a formulat contestatie, in temeiul dispozitiilor Titlului IX din Codul de procedura fiscala.

- intrucat, astfel cum este mentionat in referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei, societatea nu a efectuat nicio plata cu privire la obligatiile fiscale individualizate prin declaratiile aferente lunilor noiembrie 2011 – ianuarie 2012, DGFP-MB a emis deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii contestate:

- nr. x, prin care s-au stabilit, pentru perioada 25.11.2011 – 05.03.2012, accesorii in suma totala de x lei ;

- nr. x, prin care s-au stabilit, pentru perioada 05.03.2012 – 07.03.2012, accesorii in suma totala de x lei.

Fata de cele mai sus prezentate, rezulta ca nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei niciunul dintre argumentele societatii, avand in vedere urmatoarele considerente:

1. Referitor la invocarea faptului ca nu a fost pusa in aplicare in integralitate Sentinta civila nr. x.

Dupa cum s-a aratat anterior, in baza acestei sentinte civile, organul fiscal a emis Notele de compensare nr. x si nr. x, comunicate in data de 11.11.2011, pe care societatea nu a facut dovada ca le-a contestat, potrivit dispozitiilor titlului IX din Codul de procedura fiscala, republicat.

2. Referitor la neprezentarea de catre AFP Contribuabili Mijlocii Bucuresti a unui „desfasurator cu calculul sumelor privind dobanda si penalitatea de intarziere pentru accesorii”:

Se retine ca insasi societatea a anexat la contestatia formulata deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii contestate nr. x si nr. x, certificate pentru conformitate, la care exista anexat in detaliu modul de calcul al

accesoriilor, acestea continand informatii privind natura obligatiei, documentul prin care s-a individualizat suma de plata, categorie de suma, perioada, suma debit, zile/luni, cota, suma accesorii.

3. Referitor la faptul ca accesoriile in suma de x lei (x lei + x lei) nu sunt datorate pe motiv ca trebuiau compensate cu taxa pe valoarea adaugata de rambursat :

Conform dispozitiilor art. 110 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

„**Art. 110 (1)** În sensul prezentului titlu, **colectarea constă în exercitarea actiunilor care au ca scop stingerea creanțelor fiscale.**

(2) Colectarea creanțelor fiscale se face în temeiul unui titlu de creanță sau al unui titlu executoriu, după caz.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, in vederea stingerii creanțelor fiscale, organul fiscal are obligatia de a stabili si individualiza printr-un titlu de creanta obligatiile fiscale care urmeaza a se stinge (prin plata, prin compensare, prin restituire).

Se retine ca deciziile de impunere nr. x contestate reprezinta titlurile de creanta prin care organul fiscal a stabilit si individualizat obligatiile fiscale accesorii in suma totala de x lei (x lei + x lei).

4. Astfel cum este mentionat in referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei, societatea nu a efectuat nicio plata cu privire la obligatiile fiscale individualizate prin declaratiile aferente lunilor noiembrie 2011 – ianuarie 2012 asupra carora au fost calculate accesoriile contestate.

Ca atare, nu se poate retine pretentia contestatarei privind nedatorarea sumei de x lei pe motiv ca trebuia compensata cu suma de x lei rezultata din corectia operatiunilor in baza sentintei civile nr. x, in conditiile in care suma repusa la „TVA de rambursat” de x lei urmare sentintei a fost compensata in integralitate cu obligatiile fiscale ale societatii de la data de 18.02.2008 prin Nota de compensare nr. x, iar impotriva acestei note societatea nu a facut dovada formularii vreunei cai de atac. Mai mult, obligatiile fiscale, fie principale, fie accesorii, trebuie stabilite mai intai intr-un titlu de creanta (cum sunt si deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii ce fac obiectul contestatiei) pentru a putea fi ulterior supuse operatiunii de compensare.

Avand in vedere cele mai sus aratate, urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SC XSA** impotriva deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii emise de AFP pentru Contribuabili Mijlocii a Municipiului Bucuresti:

- nr. x, prin care s-au stabilit, pentru perioada 25.11.2011 – 05.03.2012, accesorii in suma totala de x lei ;

- nr. x, prin care s-au stabilit, pentru perioada 05.03.2012 – 07.03.2012, accesorii in suma totala de x lei.

Pentru considerentele aratate si in temeiul art. 85, art. 88, art. 107, art. 110, art. 116, art. 119, art. 120, art. 120¹ si art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SC XSA** impotriva deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii emise de AFP pentru Contribuabili Mijlocii a Municipiului Bucuresti:

- nr. x, prin care s-au stabilit, pentru perioada 25.11.2011 – 05.03.2012, accesorii in suma totala de x lei ;

- nr. x, prin care s-au stabilit, pentru perioada 05.03.2012 – 07.03.2012, accesorii in suma totala de x lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.